

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 16 lipca 2014 r.

Poz. 3019

UCHWAŁA NR XIV.109.K.2014 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W SZCZECINIE

z dnia 2 lipca 2014 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Nr XLVII/400/14 Rady Miejskiej w Trzebiatowie z dnia 29 maja 2014 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla przedsiębiorców.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, ze zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113, ze zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność uchwały Nr XLVII/400/14 Rady Miejskiej w Trzebiatowie z dnia 29 maja 2014 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla przedsiębiorców.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Trzebiatowie działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, ze zm.) w dniu 29 maja 2014 r. podjęła uchwałę Nr LVII/400/14 w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla przedsiębiorców. Uchwała została przekazana do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie, Oddział Zamiejscowy w Koszalinie w dniu 5 czerwca 2014 r.

W wyniku badania powyższej uchwały Kolegium stwierdziło podjęcie uchwały bez uprzedniego przekazania jej projektu do zaopiniowania Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: UOKiK) w trybie art. 12 ust. 1 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, ze zm.).

Ponadto stwierdzono, że w § 6, § 7 i § 9 Rada Miejska wprowadziła ulgi w podatku od nieruchomości, nie posiadając kompetencji do ich wprowadzenia.

Kolejną wątpliwą kwestią jest zapis § 5 ust. 2 badanej uchwały, którym nałożono obowiązek dołączenia do wniosku podatnika o zwolnienie podatku od nieruchomości: oświadczenia o wysokości poniesionych nakładów wraz z kserokopiami rachunków i faktur, deklarację rozliczeniową DRA, pozwolenie na użytkowanie budynku lub budowli. W świetle art. 306d ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, wymienione dane powinny wynikać ze składanych przez podatników informacji na podatek od nieruchomości i nie ma podstawy prawnej, aby żądać od podatników dodatkowych informacji.

W związku z powyższym Kolegium wszczęło postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały, a o wszczętym postępowaniu powiadomiono Przewodniczącego Rady Miejskiej w Trzebiatowie pismem z dnia 20 czerwca 2014 r. (znak pisma: K.0010.164.JW.2014). W treści pisma wskazano, że do czasu zakończenia wszczętego postępowania przysługuje prawo wnoszenia wyjaśnień, a w posiedzeniu Kolegium Izby w dniu 2 lipca 2014 r. ma prawo uczestniczyć przedstawiciel podmiotu, którego sprawa jest rozpatrywana.

W dniu 1 lipca 2014 r. do RIO wpłynęło wyjaśnienie Burmistrza Trzebiatowa (znak pisma: PD.3120.3813.2014.USz. z dnia 30.06.2014 r.). W piśmie Burmistrz odwołał się m.in. do opinii UOKiK z dnia 17 czerwca 2014 r. (znak: DDO-530-579(2)14/MG) przedstawiając, że uchwała nie narusza zasad udzielania pomocy publicznej, a jedynie zawiera wskazanie możliwości wprowadzenia zapisów mających służyć monitorowaniu udzielania pomocy de minimis. Ponadto w zakresie postanowień regulujących ulgi w podatku od nieruchomości, które zawarto w § 6, § 7 i § 9 badanej uchwały, w myśl art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, ze zm.) definiującym pojęcie ulgi podatkowej, zdaniem Burmistrza ulga i zwolnienie podatkowe są pojęciami znaczeniowo różnymi, lecz prowadzą do jednego celu podatkowego, tj. zmniejszenia obciążenia podatkowego. Natomiast zapis § 5 badanej uchwały, którym nałożono obowiązek dostarczenia dokumentów i złożenia oświadczeń, nie nakłada nadmiernych obciążeń na wnioskodawców.

W posiedzeniu Kolegium w dniu 2 lipca 2014 r. uczestniczyli przedstawiciele Gminy Trzebiatów: Skarbnik – Mariola Ludwiczak, Sekretarz – Andrzej Kuliberda, Kierownik Referatu Podatkowego – Urszula Szczepanik.

Przedstawiciele Gminy podtrzymały stanowisko Burmistrza wyrażone w piśmie z dnia 30 czerwca 2014 r.

Kolegium Izby, po ponownym zbadaniu uchwały Nr LVII/400/14 Rady Miejskiej Trzebiatów z dnia 29 maja 2014 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla przedsiębiorców, zapoznaniu się z treścią pisma Burmistrza oraz wysłuchaniu przedstawicieli Gminy, stwierdziło, co następuje:

1. Określone uchwałą zwolnienia stanowić będą pomoc publiczną, co wynika z postanowienia § 8 uchwały. Zasady udzielania pomocy publicznej, w tym pomocy dla przedsiębiorców uregulowane zostały w szeregu przepisach prawnych m.in.: ustawie o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, rozporządzeniach Komisji Europejskiej, w tym w rozporządzeniu Komisji Europejskiej Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013), rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 2008 r. w sprawie warunków udzielania zwolnień od podatku od nieruchomości oraz od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną (Dz. U. Nr 146, poz. 927, ze zm.).

Z otrzymanego przez Izbę w dniu 6 czerwca 2014 r. pisma wynika, że projekt uchwały nie został przesłany Prezesowi UOKiK w Warszawie, który stosownie do zapisu art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej w terminie 14 dni, może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy.

Zaniechanie przesłania projektu programu pomocowego do Prezesa UOKiK narusza tryb podjęcia tego typu uchwał. Kolegium stwierdza, że zastrzeżenia zgłoszone przez Prezesa UOKiK zawarte w piśmie z dnia 17 czerwca 2014 r. (znak: DDO-530-579(2)14/MG) powinny zostać uwzględnione najpóźniej w trakcie sesji rady gminy podczas podejmowania uchwały.

2. Wprowadzone przez Radę Miejską regulacje zawarte w § 6, § 7 i § 9 badanej uchwały, są podjęte bez podstawy prawnej. Powołany w podstawie prawnej przepis delegacyjny art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach lokalnych upoważnia radę gminy do wprowadzenia w drodze uchwały innych zwolnień przedmiotowych od podatku od nieruchomości niż określone w art. 7 ust. 1 ww. ustawy. Badaną uchwałą Rada Miejska wprowadziła w istocie ulgi w tym podatku, do czego nie została upoważniona przepisami prawa. Każde wykroczenie poza udzielone upoważnienie jest istotnym naruszeniem normy kompetencyjnej i stanowi jednocześnie o naruszeniu konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego (wyroki WSA: z dnia 23 września 2010 r. sygn. akt III SA/Wr 428/10, z dnia 11 maja 2011 r. sygn. akt II SA/Gd 244/11, z dnia 21 marca 2012 r. sygn. akt IV SA/Po 91/12). Podejmując przedmiotową uchwałę organ stanowiący gminy musi respektować zasady konstytucyjne, w tym wynikającą z art. 7 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, ze zm.) zasadę, zgodnie z którą organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa.

Pojęcia "zwolnienie" i "ulga" nie są tożsame. W przypadku ulgi podatkowej mamy bowiem do czynienia z redukcją obciążenia podatkowego, tj. zmniejszeniem płaconego podatku, w formie odliczenia od podstawy opodatkowania, odliczenia od kwoty podatku lub obniżenia stawki podatkowej, natomiast zwolnienie przedmiotowe oznacza definitywne wyłączenie określonego przedmiotu opodatkowania (gruntu, budynku lub jego części, budowli lub jej części związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej) spod obowiązku podatkowego. Stanowisko takie prezentowane jest powszechnie w orzecznictwie sądów administracyjnych, np.: wyrok WSA w Krakowie z 22.10.2008 r. – I SA/Kr 177/08, czy wyrok WSA w Poznaniu z 16.06.2011 r. – I SA/Po 341/11.

3. W § 5 uchwały nałożono na podatników obowiązek dołączenia do wniosku podatnika o zwolnienie w podatku od nieruchomości: oświadczenia o wysokości poniesionych nakładów wraz z kserokopiami rachunków i faktur, deklarację rozliczeniową DRA, pozwolenie na użytkowanie budynku lub budowli.

Kolegium Izby stwierdza, że postanowienia te są sprzeczne z przepisem art. 306d ust. 1 ustawy Ordynacja podatkowa, z którego wynika, że organ podatkowy nie może żądać zaświadczenia ani oświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli znane są one organowi z urzędu lub możliwe są do ustalenia przez organ m.in. na podstawie posiadanych przez niego ewidencji, rejestrów lub innych danych, czy też w drodze kontroli podatkowej. Dane te powinny wynikać ze składanych przez podatników deklaracji lub informacji na podatek od nieruchomości i nie ma potrzeby, ani podstawy prawnej, aby żądać od podatników dodatkowych informacji.

Reasumując powyższe ustalenia Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie, po ponownym zbadaniu uchwały Nr XLVII/400/14 Rady Miejskiej w Trzebiatowie z dnia 29 maja 2014 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla przedsiębiorców, stwierdziło jej niezgodność z obowiązującym prawem. Dlatego Kolegium RIO uchwaliło, jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Szczecinie

Bogusław Staszewski